

مجله ایمنی زیستی

دوره ۱۶، شماره ۱، بهار ۱۴۰۲

ISSN 2716-9804 الکترونیکی، ISSN 2717-0632 چاپی

سازوکارهای بیوچار برای کاهش آسیب پذیری گیاه در برابر بیماری‌ها

نوع مقاله: مروری

یاسر عظیم‌زاده^{۱*}، آرش محمدزاده^۱

۱-استادیار بخش تحقیقات مدیریت منابع، مؤسسه تحقیقات کشاورزی دیم کشور، سازمان تحقیقات آموزش و ترویج کشاورزی، مراغه،

ایران

yaser.azimzadeh@gmail.com

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۰۵/۱۷، تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۰۸/۲۲

صفحه ۶۰-۳۷

چکیده

بیوچار می‌تواند با سازوکارهای مختلف از جمله بهبود حاصلخیزی خاک، افزایش جمعیت و فعالیت ریزجانداران مفید، ایجاد محدودیت برای فعالیت ریزجانداران بیماری‌زا، جذب سموم تولید شده توسط عوامل بیماری‌زا، تحریک تولید آنتی‌بیوتیک‌ها، القای دفاع سیستمیک گیاه و تغییر در ترشحات ریشه، آسیب‌پذیری گیاهان در برابر برخی از بیماری‌ها را بدون مصرف سموم شیمیایی کاهش دهد. نقش بیوچار در کاهش بیماری‌های گیاهی به ویژگی‌های بیوچار، مقدار مصرف بیوچار، ویژگی‌های خاک، نوع گیاه و نوع عامل بیماری‌زا بستگی دارد. ویژگی‌های بیوچار تحت تأثیر نوع زیست‌توده و دمای تولید قرار می‌گیرد. علاوه بر آن، سازوکارهای بیوچار برای محافظت از گیاه در برابر هر یک از انواع عوامل بیماری‌زا ممکن است متفاوت باشد. بنابراین، با توجه به اهمیت نوع زیست‌توده و شرایط دمای کربونیزاسیون در کارایی بیوچار، پیشنهاد می‌شود بررسی قابلیت بیوچارهای تولید شده از زیست‌توده‌ها و شرایط دمایی مختلف در کاهش بیماری‌های گیاهی مورد توجه بیشتری قرار گیرد.

واژه‌های کلیدی: تنش زیستی، دفاع سیستمیک، عوامل بیماری‌زای گیاهی.

مقدمه

امروزه با جدی تر شدن چالش پدیده تغییر اقلیم و گرمایش جهانی از یک سو و لزوم افزایش کربن آلی خاک برای بهبود حاصلخیزی و تولید غذای جمعیت روزافزون جهان از سوی دیگر، استفاده از فناوری بیوچار اهمیت بیشتری پیدا کرده است. بیوچار یک ماده جامد کربنی مقاوم به تجزیه است که از حرارت دادن زیست توده در شرایط بدون اکسیژن یا اکسیژن محدود تولید می شود. فرآیند تبدیل زیست توده به بیوچار گرماکافت نامیده می شود. نوع زیست توده و شرایط دمایی گرماکافت اثر زیادی بر ویژگی های بیوچار تولید شده دارد. بیوچار با ترسیب کربن در خاک و افزایش پایدار کربن آلی خاک از یک سو کربن اتمسفر را برای مدت زمان بسیار طولانی در خاک ترسیب می کند و از سوی دیگر با بهبود ویژگی های فیزیکی، شیمیایی و زیستی خاک باعث افزایش حاصلخیزی خاک می شود (Azimzadeh and Najafi, 2018). به عنوان مثال، بیوچار به علت تخلخل و سطح ویژه زیاد بعد از افزوده شدن به خاک، می تواند تخلخل، تهویه و ظرفیت نگهداری رطوبت خاک را افزایش دهد. همچنین، به طور مستقیم و غیرمستقیم فراهمی عناصر غذایی را برای گیاه افزایش دهد (Azimzadeh and Najafi, 2017). خسارات ناشی از عوامل بیماری زای خاک در محصولات زراعی به میزان ۱۰ تا ۲۰ درصد

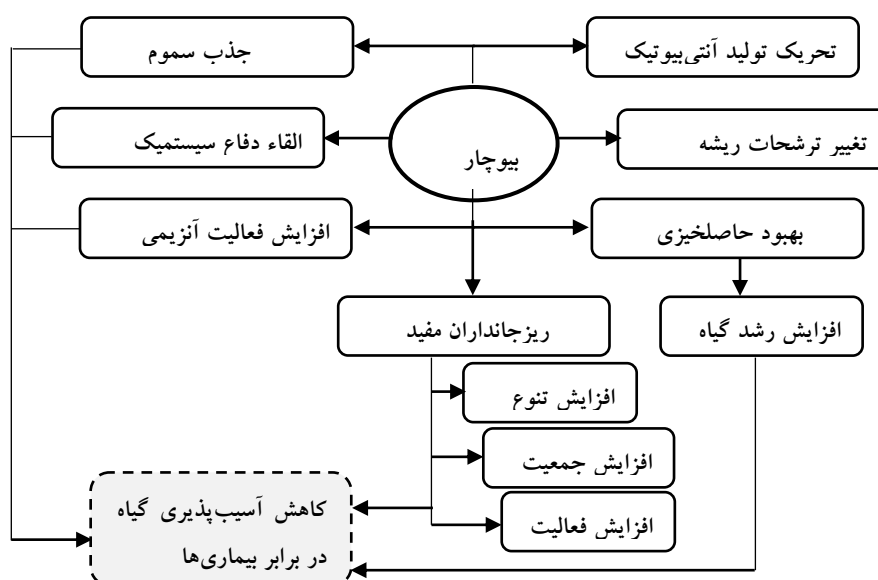
تخمین زده می شود که در مقیاس جهانی خسارت قابل توجهی بوده و یکی از چالش های امنیت غذایی محسوب می شود (Deutsch et al. 2018). برای مقابله با بیماری های گیاهی و جلوگیری از خسارات ناشی از آن، انواع سموم شیمیایی در سطح گسترده تولید و به مصرف می رسد و روز به روز بر تنوع و حجم تولید این سموم افزوده می شود. این در حالی است که کاربرد سموم شیمیایی علاوه بر تحمیل هزینه های زیاد، خسارات جبران ناپذیری بر سلامت تولیدات کشاورزی، اجزای محیط زیست و بوم نظام وارد می کند (Jaiswal et al. 2017). بنابراین، استفاده از فن آوری ها، روش ها و مواد سازگار با محیط زیست برای کنترل بیماری ها از اهمیت ویژه ای برخوردار است. نتایج بررسی ها نشان می دهد که بیوچار می تواند با سازوکارهای مختلف آسیب پذیری گیاه را در برابر برخی از تنش های زیستی مانند برخی از بیماری ها کاهش دهد (Azimzadeh and Najafi, 2017). اثرات مفید زغال چوب بر سلامت گیاه بیش از ۱۵۰ سال پیش گزارش شده است (Graber and Elad, 2013). امروزه پژوهش ها در زمینه کاربرد بیوچار در خاک به عنوان یک اصلاح گر بسیار مورد توجه بوده و با یک شیب تند در حال افزایش است. به عنوان مثال، گزارش شده است که افزودن بیوچار به خاک می تواند توانایی سیستمیک گیاه را در برابر

"عظیم‌زاده و محمدزاده، سازوکارهای بیوچار برای کاهش آسیب‌پذیری گیاه در برابر بیماری‌ها"

بیماری‌ها محافظت کند متفاوت بوده و هنوز به‌طور کامل شناسایی نشده‌اند. با این حال، برخی از سازوکارهای شناخته شده شامل بهبود حاصلخیزی خاک و افزایش رشد گیاه، افزایش تنوع، جمعیت و فعالیت ریزجانداران مفید خاک، افزایش فعالیت آنزیمی خاک، جذب سموم تولیدشده توسط عوامل بیماری‌زا، تحریک تولید آنتی‌بیوتیک‌ها، تغییر شیمیایی ترشحات ریشه و القاء سیستمیک سازوکارهای دفاعی گیاه است (Bonanomi et al. 2015; de Medeiros) (شکل ۱) (et al. 2021).

در ادامه، مهم‌ترین سازوکارهای بیوچار برای کاهش آسیب‌پذیری گیاهان در برابر بیماری‌های گیاهی مورد بررسی قرار می‌گیرد.

بیماری‌های برگ‌ی ایجاد شده توسط ریزجانداران افزایش دهد (Graber et al. 2010). Choudhary و همکاران (۲۰۱۸) از بیوچارهای تولید شده از زیست‌توده‌های مختلف برای مبارزه و کنترل بیماری پژمردگی باکتریایی ایجاد شده در گوجه‌فرنگی و تنباکو توسط عامل باکتریایی *Ralstonia solanacearum* که یکی از مهم‌ترین عوامل بیماری‌زای سبزیجات است، استفاده کردند. سازوکارهای درگیر در این اثر حفاظتی شامل بهبود ویژگی‌های فیزیکی و شیمیایی خاک، افزایش باکتری‌ها و اکتینومیسست‌ها در ریزوسفیر، کاهش تحرک باکتری *R. solanacearum* و ظرفیت کلنیزاسیون ریشه است. سازوکارهایی که به کمک آن بیوچار ممکن است گیاهان را در برابر

شکل ۱- سازوکارهای بیوچار برای کاهش آسیب‌پذیری گیاه در برابر بیماری‌ها (Bonanomi et al. 2015; de Medeiros et al. 2021).

بهبود شرایط تغذیه‌ای گیاه

هریک از عناصر غذایی ضروری نقش‌های فیزیولوژیک خاصی در گیاه بر عهده دارند. اگر گیاه عناصر غذایی مورد نیاز خود را در موقع مناسب، به مقدار مناسب و به صورت متعادل دریافت کند، عناصر غذایی نقش فیزیولوژیکی خود را به موقع و به خوبی ایفا کرده و مقاومت گیاه در برابر تنش‌ها افزایش می‌یابد. به عنوان مثال، کلسیم نقش مهمی در انتخاب‌پذیری غشاهای سلولی داشته و پایداری غشاء، دیواره سلولی و تیغه میانی را افزایش و قابلیت نفوذ عوامل بیماری‌زا به درون سلول را کاهش می‌دهد و یا سلنیم و گوگرد نقش مهمی در مقابله گیاه با تنش‌های اکسیداتیو ایفا می‌کند (Grabner and Elad, 2013). یکی از ابتدایی‌ترین و اصلی‌ترین سازوکارهای بیوچار برای افزایش مقاومت گیاه در برابر تنش‌ها، بهبود شرایط تغذیه‌ای گیاه از طریق بهبود حاصلخیزی خاک است. اثرات مفید بیوچار بیشتر از آن که به القاء دفاع گیاهان مربوط شود به اثر تقویت‌کنندگی بیوچار مربوط است (Bonanomi et al. 2015). به عنوان مثال، بیوچار تخلخل، تهویه، جرم مخصوص ظاهری، ظرفیت نگهداری رطوبت، ظرفیت تبادل کاتیونی، کربن آلی، فعالیت آنزیمی و تنوع، جمعیت و فعالیت

ریزجانداران مفید خاک را افزایش و بدین ترتیب، به طور مستقیم و غیرمستقیم فراهمی عناصر غذایی را در خاک افزایش داده و تغذیه گیاه را بهبود می‌بخشد. علاوه بر آن، بیوچار بسته به نوع زیست توده اولیه و شرایط تولید می‌تواند مقداری از عناصر غذایی پرمصرف و کم‌مصرف را مستقیماً به خاک بیافزاید. به طور معمول عناصر قلیایی پرمصرف مانند پتاسیم، کلسیم و منیزیم در بیوچارها نسبت به سایر عناصر غلظت بیشتری دارند. بیوچار همچنین به علت ظرفیت تبادل کاتیونی و سطح ویژه زیاد، می‌تواند عناصر غذایی محلول خاک را جذب و نگهداری کرده و از تثبیت و یا آب‌شویی آنها جلوگیری کرده و آنها را در اختیار ریشه گیاهان قرار دهد (Azimzadeh and Najafi, 2017).

بنابراین، با بهبود شرایط تغذیه‌ای گیاه و تغذیه متعادل، آسیب‌پذیری گیاه در برابر بیماری‌ها می‌تواند کاهش یابد. البته گیاهان دارای تغذیه مناسب همیشه در مقابل عوامل بیماری‌زای برگری و خاکی در امان نیستند و ممکن است فعالیت برخی از عوامل بیماری‌زا در بافت‌های غنی از نیتروژن گیاه تشدید شود. به عنوان مثال، در یک تحقیق، میزان نیتروژن زیاد برگ جو باعث افزایش عملکرد دانه جو شد ولی در مقابل، آلودگی به

"عظیم‌زاده و محمدزاده، سازوکارهای بیوچار برای کاهش آسیب‌پذیری گیاه در برابر بیماری‌ها"

سفیدک پودری (*Powdery mildew*) را در آن افزایش داد (Graham. 1983).

جذب و تثبیت فلزات سنگین

از مهم‌ترین آلاینده‌های غیرآلی خاک می‌توان به فلزات کاتیونی (مانند فلزات سنگین کاتیونی و فلزات رادیواکتیو) و فلزات یا شبه‌فلزات آنیونی (مانند آرسنیک، سلنیم، کروم و کبالت) اشاره کرد که هر یک از این آلاینده‌ها می‌تواند برای گیاه و ریزجانداران مفید خاک سمیت ایجاد کرده و رشد و عملکرد گیاه را دچار اختلال سازد. زیست‌فراهمی فلزات سنگین تحت تأثیر عوامل مختلفی قرار دارد. به عنوان مثال، تحرک برخی از آن‌ها نظیر آرسنیک و مولیبدن با افزایش pH خاک افزایش می‌یابد و برخی دیگر نظیر مس، سرب و جیوه با پیوند شدن به کربن آلی محلول خاک (DOC) متحرک می‌شوند؛ برخی نظیر کروم و سلنیم به شرایط ردوکس (redox) خاک حساس هستند و برخی دیگر مانند کادمیم و روی در خاک و گیاه رفتارهای آنتاگونیستی (antagonistic) و یا سینرژیستی (synergistic) نشان می‌دهند (Yang et al. 2023). بنابراین، فلزات مختلف، سازوکارهای متفاوتی برای تحرک و زیست‌فراهمی دارند و بیوچار می‌تواند با تأثیر بر بسیاری از این سازوکارها، سرنوشت این آلاینده‌ها

را در خاک و محیط زیست تحت تأثیر قرار دهد. از مهم‌ترین سازوکارهای بیوچار برای غیرمتحرک کردن فلزات می‌توان به افزایش pH، افزایش کربن آلی، تبادل یون، جذب سطحی، رسوب با خاکستر، بهبود ویژگی‌های خاک و تغییر شرایط ردوکس خاک اشاره کرد (Moola et al. 2022).

نتایج بررسی‌ها نشان می‌دهد که بیوچارهای تولید شده در دماهای کم تا متوسط (۳۰۰ تا ۵۰۰ درجه سلسیوس) نسبت به بیوچارهای تولید شده در دماهای زیاد (بیش از ۵۰۰ درجه سلسیوس)، دارای pH، سطح ویژه و درصد عناصر معدنی کمتری بوده ولی نسبت اکسیژن به کربن (O:C) و گروه‌های عاملی بیشتری دارند (Balmuk et al. 2023). با این حال، اهمیت گروه‌های عاملی اکسیژن‌دار بیوچار مانند گروه‌های هیدروکسیل (R-OH)، کربوکسیل (R-COOH) و کربنیل (-C=O)، در غیرمتحرک‌سازی (immobilization) فلزات سنگین بیشتر از سطح ویژه بوده و بیوچارهای تولید شده در دمای گرم‌اکافت پایین، توان زیادی برای تثبیت فلزات سنگین دارند (Uchimiya et al. 2010). Uchimiya و همکاران (۲۰۱۰) جذب سرب، نیکل، مس و کادمیوم را توسط بیوچار تهیه شده از کود مرغی مورد بررسی قرار داده و گزارش کردند که ترتیب جذب فلزات

توسط بیوچارهای تولید شده به صورت سرب<مس<کادمیوم<نیکل بود. آنان اظهار داشتند که تبادل پروتون با کاتیون‌های دوظرفیتی، تشکیل کمپلکس فلزات سنگین با گروه‌های عاملی سطحی (-CHO, =O, -O)، تبادل با کاتیون‌های قلیایی و رسوب هیدروکسیدهای فلزات، از جمله سازوکارهای جذب فلزات سنگین توسط بیوچار است. بنابراین، بیوچار با تثبیت فلزات سنگین در خاک، از زیست‌فراهمی و سمیت آن‌ها برای گیاهان و ریزجانداران خاک می‌کاهد. با این حال، می‌توان با استفاده از روش‌های فیزیکی و شیمیایی مختلف، ظرفیت بیوچار را برای جذب و تثبیت فلزات سنگین و سایر آلاینده‌های فلزی و غیرفلزی خاک افزایش داد. به عنوان مثال، پژوهشگران نشان داده‌اند که با پیش‌ تیمار کردن زیست‌توده قبل از گرماکافت با یک محلول حاوی اسید اکریلیک، می‌توان ظرفیت جذب سرب توسط بیوچار تولید شده را تا ۳۰ برابر افزایش داد (Lohan et al. 2023). همچنین، با آغشته کردن بیوچار با اکسیدهای آهن، می‌توان سطح ویژه زیاد بیوچار را با ویژگی‌های جذبی اکسیدهای آهن تلفیق کرده و از ظرفیت پیوند آلاینده-فلز برای غیرمتحرک‌سازی فلزات توسط بیوچار استفاده کرد. این مسئله در مورد آلاینده‌هایی نظیر آرسنیک که زیست‌فراهمی

آن با افزودن بیوچار به خاک افزایش می‌یابد، اهمیت بیشتری دارد (Moola et al. 2022). علاوه بر اکسیدهای آهن، می‌توان بیوچارها را با ترکیبات غیرآلی دیگری نظیر فسفات‌ها یا کربنات‌ها نیز آغشته کرد؛ اما این کار ممکن است برخی دیگر از عناصر سمی نظیر آرسنیک را متحرک‌تر سازد. بنابراین، قبل از آغشته‌سازی بیوچار با این نوع ترکیبات، باید از نوع آلودگی خاک اطمینان حاصل شود (Lohan et al. 2023).

برهم‌کنش با قارچ‌های بیماری‌زا

قارچ‌های بیماری‌زا از رایج‌ترین و مخرب‌ترین عوامل بیماری‌زای گیاهی هستند. قارچ‌های بیماری‌زا باعث ایجاد علائم ظاهری متعددی مانند پوسیدگی، پژمردگی، بدشکلی، لکه‌های رنگی و کلروز در اندام‌های مختلف گیاه می‌شوند (Jaiswal et al. 2017). اصلی‌ترین قارچ‌های بیماری‌زای گیاهی که باعث پوسیدگی ریشه گیاه می‌شوند متعلق به جنس‌های *Cylindrocladium*, *Phytophthora*, *Dematophora*, *Armillaria*, *Pythium*, *Rhizoctonia* و *Macrophomina* و *Fusarium* هستند. از این میان، جنس فوزاریوم فراوان‌ترین قارچ بیماری‌زا محسوب می‌شود که بر طیف وسیعی از محصولات کشاورزی در مناطق با

"عظیم‌زاده و محمدزاده، سازوکارهای بیوچار برای کاهش آسیب‌پذیری گیاه در برابر بیماری‌ها"

proliferatum نشان دادند و افزودن بیوچار به خاک میزان مقاومت گیاه در برابر قارچ‌های مهاجم را افزایش داد (Elmer and Pignatello, 2011). در یک بررسی دیگر، اصلاح خاک با بیوچار موجب بازدارندگی بیماری پوسیدگی ریشه ایجاد شده توسط فوزاریوم شد و کلنیزاسیون MAF را در گیاه افزایش داد (Matsubara et al. 2002). بنابراین، بیوچار با بهبود شرایط برای رشد و فعالیت قارچ‌های مفید مانند MAFs، به‌طور غیرمستقیم فعالیت قارچ‌های بیماری‌زا را محدود می‌سازد. به عقیده برخی از محققین، در مورد قارچ *Rhizoctonia solani*، القاء مقاومت سیستمیک گیاه سازوکار غالب بیوچار برای محدودسازی بیماری است که به‌عنوان یک سرکوب‌کننده قارچ و افزایش‌دهنده توان دفاعی گیاه عمل می‌کند (Verwaaijen et al. 2017).

بیوچار برای کاهش خسارات ناشی از عوامل بیماری‌زا سازوکارهای متعددی دارد. جدول ۱ سازوکارهای متعدد بیوچارهای مختلف بر عوامل بیماری‌زای گیاهی را در گیاهان مختلف نشان می‌دهد. اثر بیوچار بر بیماری‌های گیاهی به نوع بیوچار، مقدار مصرف بیوچار، ویژگی‌های خاک، نوع گیاه، نوع عامل بیماری‌ها و شرایط آزمایش بستگی دارد. به‌عنوان مثال، گزارش شده

آب و هوای مختلف تأثیر گذاشته و موجب کاهش کمیت و کیفیت محصول می‌شود. همچنین، باعث تولید ترکیبات سمی (mycotoxin) در محصولات کشاورزی می‌شود (Alaylar et al. 2021). بیوچار می‌تواند با سازوکارهای متعددی ازجمله اثر بر رشد قارچ‌های میکروریز آربوسکولار (arbuscular mycorrhizal fungi, AMF)، گیاه را در برابر عوامل بیماری‌زای قارچی مقاوم‌تر سازد. تأثیر مثبت بیوچار بر کاهش بیماری‌های قارچی گیاهان، مانند زنگ و کپک، اولین بار توسط آلن در سال ۱۸۴۷ گزارش شد (Allen. 1847) و به‌تازگی دوباره مورد توجه قرار گرفته است. نقش بیوچار در کنترل عوامل بیماری‌زای خاکزاد به‌علت برهم‌کنش مستقیم بیوچار با عامل بیماری‌زا، موثرتر از عوامل بیماری‌زای برگ‌گی است (Graber and Elad, 2013). گزارش شده است که اثر مثبت بیوچار در کاهش خسارت قارچ *Fusarium oxysporum* f.sp. *lycopersici* در گوجه‌فرنگی از طریق افزایش ریزجانداران مفید خاک و یا به‌طور مستقیم از طریق القاء مقاومت سیستمیک گیاه انجام می‌شود (Akhter et al. 2016). نتایج گزارشات نشان می‌دهد که گیاهان مارچوبه تلقیح شده با قارچ‌های میکوریز مقاومت بیشتری در برابر قارچ‌های *F. oxysporum* و *Fusarium*

است که مصرف مقادیر کمتر بیوچار (کمتر از ۱ درصد وزنی نسبت به وزن خاک) می تواند چندین بیماری قارچی را کنترل و آسیب های ناشی از آن را کاهش دهد اما استفاده از غلظت های زیاد بیوچار (بیشتر از ۳ درصد وزنی) اثرقابل توجهی بر آن بیماری ها ندارد (Gao et al. 2019). در یک مطالعه، نتایج پژوهش های مختلف بررسی و گزارش شده است که حدود ۸۵ درصد از پژوهش ها اثر مفید بیوچار بر کاهش شدت بیماری های گیاهی را نشان داده اند. در حالی که ۱۲ درصد از پژوهش ها اثر خنثی و ۳ درصد از گزارش ها اثر منفی بیوچار بر بیماری های گیاهی را نشان داده اند (Bonanomi et al. 2015). نتایج پژوهش ها نشان می دهد که کاربرد بیوچار، بروز بیماری میرایی قبل از ظهور خیار ناشی از قارچ

Pythium aphanidermatum را تا ۷۱ درصد (Jaiswal et al. 2019) و لکه خاکستری برگ چچم چندساله ناشی از *Magnaporthe oryzae* را تا ۵۸ درصد (Wong et al. 2019) کاهش داده است.

همچنین، گزارش شده است که می توان بیماری پژمردگی ناشی از *R. solanacearum* در گوجه فرنگی (Choudhary et al. 2018)، کپک خاکستری ناشی از *Botrytis cinerea* در گوجه فرنگی، فلفل و توت فرنگی (Mehari et al 2015)، سفیدک پودری ناشی از *Leveillula Taurica* در گوجه فرنگی و سفیدک ناشی از *Podosphaera* در توت فرنگی (Harel et al. 2012) را با کاربرد بیوچار کنترل کرد.

جدول ۱- سازوکارهای اثرگذاری مثبت بیوچارهای مختلف بر گروه های مختلف آفات و عوامل بیماری زا در گیاهان مختلف

عوامل بیماری زا	گونه	گیاه	سازوکار	ماده اولیه بیوچار	مقدار بیوچار	شرایط تولید بیوچار	منبع
باکتری ها	<i>R. solanacearum</i>	گوجه فرنگی	افزایش جمعیت باکتری ها و اکتینومیسیت های خاک	پوست نارگیل و کلش گندم	۲ درصد وزنی	گرمakافت (۲۰ ساعت، ۵۰۰ °C)	Lu et al. (2016)
	<i>R. solanacearum</i>	گوجه فرنگی	کاهش تحرک و ازدحام عوامل بیماری زا و کلنیزاسیون ریزوسفر بهبود ویژگی های فیزیوشیمیایی خاک و افزایش فراوانی باکتری های ریزوسفر	چوب کاج	۳ درصد وزنی	گرمakافت (۷۰۰ °C)	Gu et al. (2017)
	<i>R. solanacearum</i>	تنباکو		کلش برنج	۳ تن بر هکتار	نامشخص	Zhang et al. (2017)

"عظیم‌زاده و محمدزاده، سازوکارهای بیوجار برای کاهش آسیب‌پذیری گیاه در برابر بیماری‌ها"

Elad et al. (2010)	کوره زغال ستی	۳ و ۱ درصد وزنی	چوب مرکبات	القای مقاومت سیستمیک	فلفل و گوجه‌فرنگی	<i>L. taurica</i> <i>B. cinerea</i>	
Elmer and Pignatello (2011)	گرماکافت (۷۰۰ °C - ۴۰۰ °C)	۳ و ۱/۵ درصد وزنی	خاکاره	افزایش جمعیت آنتاگونیست‌ها مانند سودوموناس یا قارچ‌های MAFs	مارچوبه	<i>F. oxysporum f. sp.</i> <i>asparagi</i> <i>F. proliferatum</i>	
Harel et al. (2012)	گرماکافت (۴۵۰ °C)	۳ و ۱ درصد وزنی	ضایعات گیاه فلفل	فعال‌سازی مقاومت سیستمیک	توت‌فرنگی	<i>B. cinerea</i> <i>Podosphaera aphanis</i> <i>Colletotrichum</i> <i>Acutatum</i>	
Jaiswal et al. (2014)	گرماکافت (۳۵۰ °C و ۶۰۰ °C)	۱ و ۰/۵ درصد وزنی	چوب اوکالیپتوس و ضایعات گلخانه‌ای	نامشخص	خیار	<i>R. solani</i>	
Mehari et al. (2015)	گرماکافت (۴۵۰ °C)	۳ و ۱ درصد وزنی	ضایعات گلخانه‌ای	القای مقاومت سیستمیک	گوجه‌فرنگی	<i>B. cinerea</i>	
Jaiswal et al. (2015)	گرماکافت (۳۵۰ °C و ۶۰۰ °C)	۱ درصد وزنی	چوب اوکالیپتوس و ضایعات گلخانه‌ای	نامشخص	لوبیا	<i>R. solani</i>	
Akhter et al. (2016)	گرماکافت (۵۰۰ °C)	۳ درصد حجمی	زایدات چوب راش و بقایای زباله های باغ	تغییر ترکیب ترشحات ریشه	گوجه‌فرنگی	<i>F. oxysporum f. sp.</i> <i>lycopersici</i>	قارچ‌ها
De Tender et al. (2016)	گرماکافت ۱۸ تا ۱۲۰ ساعت، (۶۵۰ °C)	۳ درصد وزنی	چوب بلوط	افزایش تنوع باکتریایی در ریزوسفر	توت‌فرنگی	<i>B. cinerea</i>	
Elmer (2016)	نامشخص	۳ درصد وزن به حجم	چوب	افزایش کلنی‌زاسیون ریشه توسط قارچ‌های AMFs: رقابت با عامل بیماری‌زا برای مکان‌های کلنی‌زاسیون	مارچوبه	<i>F. oxysporum f. sp.</i> <i>asparagi</i> <i>F. proliferatum</i>	
Wang et al. (2016)	گرماکافت (۸۰۰ °C - ۵۰۰ °C)	۰/۵ درصد وزنی	چوب سخت <i>Eupatorium</i> <i>adenophorum</i>	فعالیت قارچ‌کش دی متیل دی سولفید	نامشخص	<i>Fusarium spp.</i>	
Kolton et al. (2017)	گودال زغال (۳۵۰ °C)	۱ درصد وزنی	چوب اوکالیپتوس	افزایش تنوع ریزجانداران مفید و تغییر در فعالیت زیستی ریزوسفر	گوجه‌فرنگی	<i>B. cinerea</i>	
Eo et al. (2018)	نامشخص	۵ تن بر هکتار	پوسته برنج	تغییر در جامعه میکروبی	جینسنگ	<i>F. solani</i> <i>Ilyonectria</i> <i>Destructans</i>	
Zwart and Kim (2012)	گرماکافت (۱ ساعت، ۶۰۰ °C - ۵۵۰ °C)	۵ درصد حجمی	چوب کاج	القای دفاع گیاه از طریق تنش سطح پایین	بلوط قرمز شمالی	<i>Phytophthora</i> <i>cinnamomic</i> <i>Phytophthora</i> <i>cactorum</i>	اوومبست‌ها
Gravel et al. (2013)	گرماکافت (۴۷۵ °C)	۵۰ درصد حجمی	مخلوط چند چوب نرم	اثر منفی: افزایش کلنی‌زاسیون ریشه توسط عامل بیماری‌زا	فلفل شیرین، کاهو، ریحان، شمعدانی و	<i>Pythium ultimum</i>	

"مجله ایمنی زیستی، دوره ۱۶، شماره ۱، بهار ۱۴۰۲"

گشنیز						
Zhang et al. (2013)	گرماکافت (۵ ساعت، ۴۰۰ °C)	۱۲، ۲/۴ تن و ۴۸ بر هکتار	کلش گندم	افزایش تنوع و تعداد نماتدهای انگلی غیر گیاهی	نامشخص	<i>Coslenchus, Hirschmanniella, Rotylenchus, and Tylenchus</i>
Rahman et al. (2014)	گرماکافت (۵۵۰ °C)	۷ تن بر هکتار	کود مرغی	افزایش ریزجانداران مفید	درخت انگور	<i>Meloidogyne javanica, Tylenchulus semipenetrans, Pratylenchus spp., Helicotylenchus spp., and Criconemoid spp.</i>
Huang et al. (2015)	گرماکافت (۱۲ تا ۱۸ ساعت، ۶۵۰ °C)	۱/۲ درصد وزن به حجم	چوب بلوط	تجمع H ₂ O ₂ و تقویت رونویسی ژن اتیلن	برنج	<i>Meloidogyne graminicola</i>
George et al. (2016)	گرماکافت (۵ ساعت، ۵۰۰ °C)	۵ درصد حجمی	پوست و چوب مخروطیان	مقاومت القایی، سمیت مستقیم، تغییر pH	هویج	<i>Pratylenchus penetrans</i>
Wang et al. (2016)	گرماکافت (۸۰۰ °C، ۵۰۰ °C)	۲ درصد وزنی	چوب سخت <i>Eupatorium adenophorum</i>	فعالیت نماتدکش دی متیل دی سولفید	نامشخص	نماتدهای گره ریشه
Rahayu and Sari (2017)	نامشخص	۴ درصد وزنی	چوب	ترکیبات نماتدکش مشتق شده از بیوچار	نامشخص	<i>Pratylenchus coffeae</i>
Gao et al. (2018)	گرماکافت (۵۵۰ °C)	۴۰ تن بر هکتار	پوسته نارگیل	حفظ فعالیت نماتدکش	نامشخص	<i>Pratylenchus, Meloidogyne, Tylenchorhynchus, Tylenchidae, Trichodorus, and Mesocriconema</i>
مخلوطی از						
Atucha and Litus (2015)	گرماکافت (۷۰۰ °C)	۲۰ و ۱۰ درصد حجمی	چوب کاج	نامشخص	هلو	بیماری کشت مجدد یا سندرم خاک بیمار
Waqas et al. (2018)	نامشخص	۱۰ درصد وزنی	درختان برگریز (۷۰٪)، دولومیت (۲۰٪) و ملاس (۱۰٪)	محافظت از طریق تجمع برگری اسید جاسمونیک	برنج	حشرات <i>Sogatella furcifera</i>
Elad et al. (2010)	کوره زغال سستی	۳ و ۱ درصد وزنی	چوب مرکبات	القای مقاومت سیستمیک	لفل	کنه‌ها <i>Polyphagotarsonemus Latus</i>
Graber et al. (2012)	گرماکافت (۸۰۰ °C)	۲ و ۱ درصد وزنی	چوب اوکالیپتوس	اثر منفی: کاهش اثر علف کش با جذب زیستی	چسبک	علف‌های هرز <i>Setaria viridis</i> (چسبک)

* منظور از درصد وزنی و درصد حجمی به ترتیب نسبت وزن و حجم بیوچار به وزن و حجم خاک به صورت درصد است

"عظیم‌زاده و محمدزاده، سازوکارهای بیوچار برای کاهش آسیب‌پذیری گیاه در برابر بیماری‌ها"

برهم‌کنش با ترکیب‌های سمی

ترکیب‌های سمی برای گیاه (phytotoxic) ممکن است از منابع مختلف وارد ریزوسفر گیاه شده و برای گیاه محدودیت ایجاد کند. به عنوان مثال، یک منبع برای این ترکیب‌های سمی مربوط به ترکیب‌های فنولی موجود در زیست‌توده‌های گیاهی است که به عنوان مالچ یا بقایای گیاهی به خاک افزوده می‌شوند. زیست‌توده برخی از گیاهان غلظت‌های قابل توجهی از چنین ترکیب‌های فنولی را وارد خاک می‌کنند. هیدروکسی‌متیل‌فورفورال (hydroxymethylfurfural) نیز به عنوان یک بازدارنده رشد مطرح است که ممکن است توسط کربن فعال جذب و بی‌اثر شود. بیوچار با ساختاری مشابه با کربن فعال، علاوه بر ترکیبات آلی سمی، می‌تواند هورمون‌های گیاهی را نیز جذب و عملکرد آن‌ها را تحت تأثیر قرار دهد (De Medeiros, 2021). با این حال، پژوهش‌های بسیار اندکی در رابطه با برهم‌کنش بیوچار با هورمون‌های گیاهی و سایر ترکیب‌های آلی پیام‌رسان در خاک انجام شده است.

فلزات سنگین نیز با ایجاد سمیت، رشد گیاه را کاهش می‌دهند؛ ولی نتایج پژوهش‌های مختلف نشان داده است که بیوچار به علت سطح ویژه و گروه‌های عاملی زیاد، ظرفیت زیادی برای جذب فلزات سنگین دارد. علاوه بر آن، از آنجایی که به طور معمول زیست‌فراهمی بسیاری از فلزات

سنگین با افزایش pH کاهش می‌یابد، بیوچار با افزایش pH خاک، زیست‌فراهمی فلزات سنگین را در خاک کاهش می‌دهد. بنابراین، افزودن بیوچار به خاک‌های آلوده به فلزات سنگین می‌تواند با کاهش زیست‌فراهمی فلزات سنگین، رشد و عملکرد گیاه را بهبود بخشد. در این رابطه، افزایش سه برابری در زیست‌توده کلزا با افزودن ۱۰ درصد بیوچار به خاک آلوده به فلزات سنگین گزارش شده است (Houben et al. 2013).

ترکیب‌های معدنی معمول در بیوچار شامل فسفات‌ها و نیتрат‌های کلسیم، سیلویت (KCl)، کلرید سدیم، کوارتز و دی‌اکسید سیلیکون بی‌شکل (SiO_2)، کلسیت (CaCO_3) و مقادیر کمی انیدریت (CaSO_4) و اکسیدها و هیدروکسیدهای Mg , Ca , Al , Ti , Zn , Mn و Fe است (Amonette and Joseph, 2009). با حل شدن این ترکیب‌ها، عناصر غذایی وارد محلول خاک شده و می‌تواند بسته به شرایط، شوری و اسیدیته خاک را افزایش دهد. همچنین ممکن است غلظت سیلیسیم در محلول خاک افزایش یابد. تمام این سازوکارها می‌تواند مقاومت القایی گیاه را تحریک کند. بدین ترتیب، گیاهان رشد کرده در خاک‌های مخلوط با بیوچار، می‌توانند در مقابل ترکیب‌های آلی سمی پاسخ‌های سیستمیک نشان دهند (Graber et al. 2010).

جذب ترکیب‌های بازدارنده رشد توسط بیوچار علاوه بر گیاه، می‌تواند فراوانی و فعالیت

ریزجانداران را نیز افزایش دهد. ترکیب‌هایی نظیر کاتیکول (catechol) که برای ریزجانداران سمی است، توسط بیوچار حاوی خاکستر زیاد به شدت جذب می‌شود (Kasozi et al. 2010). همچنین در یک تحقیق، افزودن بیوچار تولید شده به‌روشنی گرماکافت سریع به‌خاک که با اسیدهای آروماتیک مانند اسیدهای سینامیک (cinnamic acid)، کوماریک (cumaric acid) و فرولیک (ferulic acid) آلوده شده بود، باعث افزایش کلنیزاسیون AMF در مارچوبه شد. گرافیت و کربن فعال که ویژگی‌های مشابه با بیوچار تولید شده در دمای بالا دارند، باعث افزایش کلنیزاسیون سویه‌های *Bacillus* تحت شرایط میزان نمک زیاد در محیط آگار شد (Matsuhashi et al. 1995). از سوی دیگر، بیوچار ممکن است با جذب ترکیب‌های آلی سیگنالی مانند فلاونوئیدها و ایجاد تداخل در عملکرد سیستم سیگنالی، کلنیزاسیون را تحت تأثیر قرار دهد (Lehmann et al. 2011).

جذب اسیدهای آلی و آنزیم‌های ترشح شده از عوامل بیماری‌زا

عوامل بیماری‌زای خاک با دیواره سلولی مقاوم و مانع غشایی پیچیده ریشه گیاه مواجه هستند. غشای ریشه گیاه از پلیمرهای زیستی مختلفی تشکیل شده و دارای پیوندهای شیمیایی مختلفی است. میکروب‌ها برای شکستن این پیوندها و رد شدن از این مانع، آنزیم‌هایی را ترشح می‌کنند که

هر کدام در مقابل ترکیب خاصی از دیواره سلولی (مثلاً سلولز یا پکتین) عمل می‌کند. علاوه‌بر آن، عوامل بیماری‌زا می‌توانند ترکیب‌های بازدارنده مانند اسیدهای اگزالیک، فنیل استیک، ساکسینیک و لاکتیک را ترشح کنند. این ترکیب‌های آلی اسیدی، pH را در نزدیکی خود در بافت‌های آلوده کاهش می‌دهند و نقش مهمی در بیماری‌زایی دارند. بیوچار می‌تواند با جذب سطحی آنزیم‌ها و بسیاری از این ترکیب‌های بازدارنده، در برابر حمله میکروب‌های بیماری‌زا، نقش محافظتی ایفا کند و تماس آنها را با دیواره سلولی ریشه‌ها کاهش دهد. بیوچار دارای pH قلیایی بوده و دارای ظرفیت بافری بالایی است که می‌تواند اثر اسیدهای آلی مضر را در نزدیک ریشه تعدیل کند (Graber and Elad, 2013). کربن فعال با داشتن حجم منافذ و سطح ویژه زیاد می‌تواند آنزیم‌ها را به‌خوبی جذب سطحی کند. به‌عنوان مثال، ظرفیت جذب کربن فعال تجاری با سطح ویژه ۱۰۷۳ متر مربع بر گرم برای جذب سطحی آنزیم سلولاز در دمای ۳۰ درجه سلسیوس حدود ۱۵۶۵ میلی‌گرم بر گرم گزارش شده است (Graber and Elad, 2013). در یک بررسی، هم آنزیم β -گلوکوزیداز (β -glucosidase) و هم سوبسترا به‌قدری محکم به سطح کربن فعال جذب شدند که هیچ‌گونه فعالیت آنزیمی در سوبسترا مشاهده نشد. همچنین بیوچار چوبی با سطح ویژه کم، β -گلوکوزیداز را جذب

"عظیم‌زاده و محمدزاده، سازوکارهای بیوچار برای کاهش آسیب‌پذیری گیاه در برابر بیماری‌ها"

کرد ولی سلوبیوز توسط بیوچار جذب نشد (Lammirato et al. 2011). به عبارت دیگر، با اینکه بیوچار نتوانست با جذب سطحی، آنزیم را کاملاً غیرفعال کند، ولی فعالیت آن را حدود ۳۰ درصد کاهش داد که ممکن است به این دلیل باشد که غیرفعال‌سازی آنزیم توسط بیوچار به فراهمی سوبسترا بستگی دارد. همچنین، این سازوکار توضیح می‌دهد که چرا یک بیوچار در خاک‌های متفاوت اثرات متناقضی بر فعالیت چهار آنزیم β -گلوکوزیداز، β -N-استیل گلوکزآمینیداز (β -N-acetylglucosaminidase)، آمینوپتیداز (Aminopeptidase) و لیپاز (Lipase) داشته است (Bailey et al. 2011).

بهبود هم‌زیستی میکوریزی و افزایش ریزجانداران مفید خاک

بیوچار بلافاصله بعد از تولید، استریل بوده و فاقد هرگونه ریزجاندار و سلول زنده است؛ ولی وقتی به خاک افزوده شد می‌تواند تنوع، زیتوده و فعالیت ریزجانداران و فعالیت‌های آنزیمی را در ریزوسفر و توده خاک تحت‌تأثیر قرار دهد (Lehmann et al. 2011). به عنوان مثال، گزارش شده است که بیوچار می‌تواند رابطه هم‌زیستی دو گروه مهم از قارچ‌های میکوریز شامل آربوسکولار میکوریز و اکتومیکوریز (ectomycoriza, EM) و گیاه را بهبود بخشد (Warnock et al. 2007). AMFها قارچ‌های هم‌زیست بسیاری از گیاهان

آوندی هستند که در ریشه گیاهان کلنی تشکیل داده و رشد و سلامت گیاه را ارتقاء می‌بخشند. هم‌زیستی AMF-گیاه نتایج مفیدی را برای گیاه و قارچ دارد؛ از جمله اینکه هیف‌های گسترده این قارچ‌ها در ریزوسفر و حتی خارج از ریزوسفر گسترده شده و باعث افزایش جذب آب و عناصر غذایی غیرمتحرک نظیر فسفر توسط گیاه می‌شود. با بهبود رابطه هم‌زیستی میکوریزی، آسیب‌پذیری گیاه در برابر بیماری‌ها نیز کاهش می‌یابد. پاسخ گیاه میزبان به میکوریز به‌طور معمول با اندازه‌گیری کلنیزاسیون ریشه ارزیابی می‌شود. گزارش شده است که بیوچار می‌تواند هم سرعت و هم درصد تشکیل EM هم‌زیست با ریشه کاج اروپایی (larch) را به میزان ۱۹ تا ۱۵۷ درصد افزایش دهد (Makoto et al. 2010). در یک بررسی، دو سال بعد از افزودن بیوچار به میزان ۶-۰/۶ تن بر هکتار به خاک، سرعت کلنیزاسیون AM در ریشه گندم به میزان ۲۰-۴۰ درصد افزایش یافت در حالی که در تیمارهای شاهد که بیوچار دریافت نکرده بودند، سرعت کلنیزاسیون به میزان ۲۰-۵ درصد بود (Solaiman et al. 2010). بیوچار با جذب عوامل آللوپاتیک (Allelochemicals) که کلنیزاسیون AMF با ریشه را محدود می‌سازد، کلنیزاسیون ریشه با AMF را افزایش می‌دهد (Elmer and Pignatello, 2011). بیوچار برای افزایش فراوانی و بهبود عملکرد

□ اثرهای منفی مستقیم بیوچار با افزودن مقادیر زیادی از عناصر معدنی یا ترکیب‌های آلی مضر توسط بیوچار (مانند میزان زیاد نمک یا فلزات سنگین)

□ جذب کربن آلی و عناصر دارای پیوندهای آلی توسط بیوچار.

دو سازوکار اول منحصر به محیط خاک است؛ در حالی که سازوکار سوم نتیجه ویژگی‌های بیوچار است و می‌تواند به‌طور قابل توجهی متغیر باشد. سازوکار اول با اینکه بر قارچ‌های هم‌زیست اثر منفی دارد ولی می‌تواند بر فراهمی سایر ریزجانداران نظیر باکتری‌ها اثر مثبت داشته باشد. به‌عنوان مثال، گزارش شده است که افزودن بیوچار به خاک، بدون افزودن کود شیمیایی باعث افزایش کلنیزاسیون AMF با ریشه گندم شد؛ در حالی که افزودن کود، کارایی اثر بیوچار در کلنیزاسیون را کاهش داد (Blackwell et al. 2020)؛ در حالی که در مورد گره‌زایی ریزوبیوم‌ها عکس این گزارش مشاهده شده است (Ogawa and Okimori, 2010). در واقع، این مسئله را می‌توان با نیازهای متفاوت گیاه برای تشکیل رابطه هم‌زیستی با ریزجانداران که بر اثر محدودیت عناصر غذایی ایجاد می‌شود توضیح داد. وقتی کود حاوی نیتروژن به خاک افزوده می‌شود، نیتروژن کافی در اختیار گیاه قرار گرفته و ممکن است گیاه به نیتروژن حاصل از تثبیت زیستی نیازی نداشته

قارچ‌های میکوریز خاک سازوکارهای مختلف و متعددی دارد که از آن جمله می‌توان به موارد زیر اشاره کرد (Warnock et al. 2007):

- افزایش فراهمی عناصر مورد نیاز AMFها از طریق تحت تأثیر قرار دادن ویژگی‌های خاک
- اثرهای مفید یا مضر بر سایر ریزجانداران خاک
- تغییر فرآیندهای سیگنالی بین گیاه-AMF
- سمیت‌زدایی ترکیب‌های شیمیایی آلوئیک آلی و غیرآلی که بر کلنیزاسیون AMF مؤثر است.
- فراهم کردن پناهگاه فیزیکی برای AMFs که آنها را از دسترس شکارچیان طبیعی محافظت می‌کند.

این سازوکارها ممکن است بر سایر قارچ‌های خاک که بر رشد گیاه اثر منفی دارند نیز مؤثر باشد. البته بیوچار همیشه بر قارچ‌های AMF اثر مثبت ندارد و کاهش فراوانی قارچ‌های AM با افزودن بیوچار به خاک نیز گزارش شده است (Warnock et al. 2010). علت دقیق این کاهش مشخص نیست ولی می‌تواند ناشی از چندین فرضیه باشد (Lehmann et al. 2011):

□ کاهش نیاز گیاه به هم‌زیستی میکوریزی به علت افزایش فراهمی آب و عناصر غذایی (مانند افزایش فراهمی فسفر)

□ تغییر در برخی از ویژگی‌های خاک (مانند pH یا روابط آبی)

"عظیم‌زاده و محمدزاده، سازوکارهای بیوچار برای کاهش آسیب‌پذیری گیاه در برابر بیماری‌ها"

دهد (Graber and Elad, 2013). علاوه بر آن، گزارش شده است که زیست توده میکروبی خاک در حضور بیوچار افزایش می‌یابد (Lehmann et al. 2011). نتایج مطالعات نشان می‌دهد که ریزوسفر گیاهان حاوی جنس‌های باکتریایی مختلف مانند *سودوموناس*، *ازتوباکتر*، *باسیلوس*، *سراتیا*، *انتروباکتر* و سایر ریزجانداران محرک رشد گیاه است که به دلیل توان تحریک رشد گیاه و توان مهار قارچ‌های بیماری‌زای گیاهی شناخته شده‌اند (Kolton et al. 2017; Alaylar et al. 2021). افزایش باکتری‌های محرک رشد گیاه بعد از افزودن بیوچار به خاک توسط پژوهشگران مختلف گزارش شده است (Kolton et al. 2017; Wong et al. 2019). در این رابطه، نتایج بررسی‌ها نشان می‌دهد که بیوچار با افزایش جمعیت ریزجانداران مفید خاک و افزایش قدرت رقابت این ریزجانداران در برابر عوامل بیماری‌زا، آسیب‌پذیری گیاهان گوجه‌فرنگی و فلفل در برابر بیماری ناشی از قارچ‌های *B. cinerea* و *L. Taurica* را کاهش داد (Elad et al. 2010). در خاک‌های آلوده به فلزات سنگین، بیوچار می‌تواند با افزایش pH و جذب فلزات سنگین، فراهمی آنها را در خاک کاهش و رشد و فعالیت ریزجانداران را در خاک افزایش دهد (Graber and Elad, 2013). بنابراین، اثر بیوچار بر فراوانی ریزجانداران در خاک بسیار پیچیده بوده و به

باشد. درحالی‌که در شرایطی که گیاه با محدودیت نیتروژن مواجه می‌شود، برای تأمین نیتروژن مورد نیاز خود، به ایجاد هم‌زیستی با ریزجانداران تثبیت‌کننده نیتروژن نیاز پیدا می‌کند. البته، غیر از نیتروژن، تغییر در فراهمی سایر عناصر در خاک نیز ممکن است بر جمعیت ریزوبیوم‌ها در خاک مؤثر باشد. به عنوان مثال، به عقیده برخی از پژوهشگران افزایش غلظت عناصر کم‌مصرف مانند مولیبدن و بور بر اثر کاربرد بیوچار، احتمالاً یکی از دلایل اصلی بهبود تثبیت زیستی نیتروژن در لگوم‌ها است (Rondon et al. 2007). ولی این دلیل را نمی‌توان به فراوانی ریزوبیوم‌ها نیز تعمیم داد؛ زیرا گزارشاتمی وجود دارد که نشان می‌دهد بیوچار بر وزن خشک و فعالیت گره‌های ریزوبیوم‌ها اثر چندانی نداشته است (Vantsis and Bond, 1950). علت بهبود تثبیت زیستی نیتروژن توسط بیوچار ممکن است به جذب مواد سمی توسط بیوچار نیز مربوط باشد. به عنوان مثال، به عقیده برخی از پژوهشگران جذب ترکیب‌های بازدارنده توسط بیوچار، گره‌زایی ریزوبیوم‌ها را افزایش و مدت زمان بین تلقیح و ظهور اولین گره‌ها را کاهش می‌دهد (Turner, 1955).

بنابراین، علاوه بر AMF، بیوچار می‌تواند با تأمین عناصر مورد نیاز ریزوبیوم‌ها مانند بور و مولیبدون و همچنین جذب مواد سمی و بازدارنده ریزوبیوم‌ها، هم‌زیستی ریزوبیوم با گیاه را بهبود

عوامل بسیاری بستگی دارد و اطلاعات بسیار کمتری در رابطه با اثر بیوچار بر ریزجانداران خاک از طریق افزایش فراهمی برخی از عناصر توسط بیوچار در دسترس است.

بازداشتن عوامل بیماری‌زای خاک با ترکیب‌های آلی بیوچار

بعد از فرآیند گرماکافت، ممکن است ترکیب‌های آلی مختلفی شامل خاکستر، روغن زیستی و مواد فرار در سطح بیوچار باقی بماند. مواد فرار بیوچار در طی فرآیند گرماکافت تشکیل شده و شامل طیف گسترده‌ای از ترکیب‌های آلی فرار و نیمه‌فرار شامل انواع مختلفی از مولکول‌های آلی شامل پیرولیگنوز اسید (pyrolygneous acids)، بنزوئیک اسید، هیدروکسی و استوکسی اسید (hydroxy and acetoxycarboxylic acids)، n-alkanoic، n-alkanoic، آمین‌ها، دیول‌ها (diols)، تریول‌ها (triols)، فنول‌ها، الکل‌ها، آلدئیدها، کتون‌ها، مونومرها و دیمرها، لیگنین، قندها، کربوکسیلیک‌ها، آلیفاتیک‌ها، اسیدهای چرب و فوران‌ها می‌باشند (Grabert et al. 2010; Spokas et al. 2011).

سرنوشت این ترکیب‌های باقی‌مانده بر سطح بیوچار، بعد از افزوده شدن آن به خاک و در طول زمان هنوز مشخص نشده است. انتظار می‌رود که

ترکیب‌های قابل‌حل در آب مانند اسیدها، الکل‌ها، آلدئیدها، کتون‌ها و قندها که توسط ریزجانداران خاک به راحتی متابولیزه می‌شوند، اثرهای مثبتی بر ریزجانداران خاک داشته باشند در حالی که ممکن است حضور ترکیب‌هایی مانند هیدروکربن‌های آروماتیک چندحلقه‌ای (polycyclic aromatic hydrocarbons, PAHs)، زایلنوز (xyleneols)، اکرولین (acrolein)، فرمالدهید، کرسولز (cresol) و سایر ترکیب‌های کربوکسیلیک سمی که بسته به شرایط گرماکافت ممکن است از طریق بیوچار به خاک افزوده شوند، دارای اثرهای ضدباکتریایی و ضدقارچی باشند (Painter, 1998). پژوهشگران ترکیب‌هایی مانند اتیلن گلاکول، پروپیلن گلاکول، بوتیریک اسید، هیدروکسی پروپیونیک اسید، بنزوئیک اسید، 2-فنوکسی اتانول (۲-phenoxyethanol) و کوئینون‌ها (Quinones) را در بیوچار شناسایی کرده‌اند که بر رشد میکروبی اثرهای بازدارنده دارند (Grabert et al. 2010). علاوه بر آن، چندین تولیدکننده آنتی‌بیوتیک نظیر سودوموناس‌های فلورسنت نیز بعد از افزودن بیوچار به خاک، در ریزوسفر گیاه لفل شناسایی شده است (Grabert et al. 2010).

ریزجانداران تولیدکننده آنتی‌بیوتیک می‌توانند در مقابل عوامل بیماری‌زای خاک اثرات آنتاگونیستی داشته باشند. بسیاری از نگرانی‌هایی که در ارتباط با اثرات منفی بیوچار بر بیوتای خاک مطرح است

"عظیم‌زاده و محمدزاده، سازوکارهای بیوچار برای کاهش آسیب‌پذیری گیاه در برابر بیماری‌ها"

در ارتباط با بخش فراهم یا قابل معدنی شدن بیوچار (مواد فرار) و همچنین عناصری نظیر Na و Cl است. در بلندمدت نگرانی این مواد کمتر می‌شود چون مواد فرار معدنی می‌شوند و نمک‌ها از خاک شسته خواهند شد. با اینحال، باید در اصلاح خاک با بیوچار اثرات آنها در کوتاه مدت در نظر گرفته شود.

جذب سطحی و تغییر ترکیب ترشحات ریشه

ریشه به طور معمول انواع مختلفی از ترکیب‌های آلی را ترشح می‌کند. ترشحات ریشه شامل یون‌ها، آب، آنزیم‌ها، اکسیژن آزاد، موسیلاژ و طیف وسیعی از فراورده‌های اولیه و ثانویه حاصل از سوخت و ساز سلولی (متابولیت‌ها) دارای کربن است. ترکیب‌های آلی ترشح شده از ریشه را به طور کلی می‌توان در سه گروه عمده قرار داد: (۱) آنزیم‌ها و پلی‌ساکاریدهای با وزن مولکولی بالا، (۲) ترکیب‌های با وزن مولکولی متوسط شامل فلاونوئیدها، استروئیدها، تنظیم‌کننده‌های رشد، نوکلئوتیدها، تانن‌ها، کربوهیدرات‌ها، استروئیدها، ترپنوئیدها، آلکانوئیدها، پلی‌استیلن‌ها و ویتامین‌ها که در مقادیر بیشتری توسط ریشه‌ها ترشح می‌شوند و (۳) ترکیب‌های با وزن مولکولی کم شامل قندها و پلی‌ساکاریدهای ساده (مانند آرابینوز، فروکتوز، گلوکز، مالتوز، مانوز و الیگوساکاریدها)، آمینواسیدها (مانند آرژنین،

آسپاراژین، آسپارتیک، سیستین، سیستین و گلوتامین)، اسیدهای آلی (مانند استیک، آسکوربیک، بنزوئیک، فرولیک و مالیک اسید) و ترکیب‌های فنولی و سایر متابولیت‌های ثانویه که تنوع بیشتری در ترشحات ریشه نسبت به ترکیب‌های با وزن مولکولی بالا دارند ولی مقدار این ترکیب‌ها در ترشحات ریشه کمتر از ترکیب‌های با وزن مولکولی بالا است (Azimzadeh et al. 2016; Carvalhais et al. 2013; Graber and Elad, 2011).

ترشحات ریشه اثر مهمی بر رشد و فعالیت ریزجانداران خاک دارد. بیوچار با داشتن توانایی جذب سطحی مولکول‌های آلی بزرگ و کوچک، می‌تواند ترکیب‌های ترشح شده از ریشه را جذب نموده و شیمی ریزوسفر و در نتیجه، فعالیت میکروبی و رشد گیاه را تحت تأثیر قرار دهد که این مسئله به نوبه خود ممکن است ریزوسفر را برای عوامل بیماری‌زا نامناسب سازد (Graber and Elad, 2013). به عنوان مثال، افزودن زغال فعال به محلول غذایی گوجه‌فرنگی در کشت هیدروپونیک باعث کاهش قابل توجه غلظت کربن محلول و افزایش قابل توجه وزن خشک گیاه و عملکرد میوه شد (Yu et al. 1993).

با این حال، اطلاعات ما در این زمینه بسیار محدود بوده و نیاز به تحقیقات بیشتر در این زمینه است.

نتیجه گیری

بیوچار به عنوان یک ماده کربنی با پایداری زیاد در خاک، ضمن افزایش کربن آلی و افزایش حاصلخیزی خاک، با سازوکارهای مختلف آسیب پذیری گیاهان مختلف را در برابر بیماری‌ها کاهش می‌دهد. بنابراین، با کاربرد بیوچار علاوه بر افزایش کربن آلی و حاصلخیزی خاک، می‌توان آسیب پذیری گیاه در برابر بیماری‌های گیاهی را بدون مصرف سموم شیمیایی کاهش داد. با این حال، به علت پیچیدگی سیستم خاک-ریزوسفر-گیاه، برهم‌کنش‌های پیچیده فیزیکی، شیمیایی و زیستی بیوچار در خاک و وضعیت نابالغ پژوهش‌های بیوچار، شناخت ما از سازوکارهای بیوچار برای القای دفاع سیستمیک گیاه یا کاهش آسیب پذیری گیاه در برابر عوامل بیماری‌زا بسیار محدود است. با این حال، برخی از مهم‌ترین سازوکارهای شناخته شده بیوچار برای کاهش آسیب پذیری گیاه در برابر بیماری‌ها را می‌توان به صورت زیر جمع‌بندی کرد:

- بیوچار ممکن است فراهمی و جذب عناصر غذایی خاک را افزایش دهد و به این وسیله رشد گیاه و مقاومت گیاه در برابر ریزجانداران بیماری‌زا افزایش یابد.

- بیوچار ممکن است منجر به تغییر در فراوانی و تنوع جمعیت میکروبی خاک شود. این تغییرها می‌تواند از طریق تولید آنتی‌بیوتیک‌های

میکروبی، رقابت بر سر منابع و یا ایجاد مزاحمت برای ریزجانداران بیماری‌زا، منجر به محافظت مستقیم گیاه در برابر میکروب‌های بیماری‌زای خاک شود. ریزجانداران مفید نیز می‌توانند رشد گیاه را بهبود ببخشند.

- بیوچار ممکن است تولیدات سمی ریزجانداران بیماری‌زای خاک، مانند آنزیم‌های برون‌سلولی و اسیدهای آلی را جذب کند و از این طریق از گیاه در برابر حمله فیزیکی عوامل بیماری‌زای خاکی محافظت کند.

- ترکیب‌های آلی سمی مرتبط با بخش فراهم بیوچار ممکن است ریزجانداران بیماری‌زای موجود در خاک را محدود سازد.

- بیوچار ممکن است با جذب سطحی ترشحات ریشه، شیمی ترشحات ریشه را در ریزوسفر تغییر دهد و این تغییرها ممکن است به ضرر ریزجانداران بیماری‌زا و به نفع ریزجانداران مفید خاک باشد.

- ترکیب‌های فعالِ ردوکس بیوچار، ممکن است در بسیاری از واکنش‌های زیستی و شیمیایی انتقال الکترون در ریزوسفر شرکت کرده و فرآیندهای مهمی را که به انتقال الکترون در سیستم گیاه-میکروب-خاک بستگی دارند، تحت تأثیر قرار دهد.

- برخی از مواد شیمیایی موجود در بیوچار یا ریزجانداران ممکن است باعث القای سازوکارهای

"عظیم‌زاده و محمدزاده، سازوکارهای بیوچار برای کاهش آسیب‌پذیری گیاه در برابر بیماری‌ها"

دفاع سیستمیک گیاه شوند. نقش بیوچار در کاهش بیماری‌های گیاهی به ویژگی‌های بیوچار، مقدار مصرف بیوچار، ویژگی‌های خاک، نوع گیاه و نوع آفت یا بیماری بستگی دارد. ویژگی‌های بیوچار تحت‌تأثیر نوع زیست‌توده و دمای تولید قرار می‌گیرد. علاوه‌بر آن، بیوچار با باکتری‌ها، قارچ‌ها، نماتدها و حشرات برهم‌کنش‌های متفاوتی دارد و سازوکارهای بیوچار برای محافظت از گیاه در برابر هریک از انواع عوامل بیماری‌زا ممکن است متفاوت باشد. بنابراین، با توجه به اهمیت نوع زیست‌توده و شرایط دمای کربونیزاسیون در کارایی بیوچار، پیشنهاد می‌شود بررسی قابلیت بیوچارهای تولید شده از زیست‌توده‌ها و شرایط دمایی مختلف در جذب ترکیبات سمی ترشح شده از عوامل بیماری‌زا مورد توجه قرار گیرد. همچنین، با توجه به اهمیت زیاد برهم‌کنش بیوچار با قارچ‌های میکوریز و قارچ‌های بیماری‌زا، پیشنهاد می‌شود نقش بیوچار در بهبود فعالیت قارچ‌های میکوریز و کاهش فعالیت قارچ‌های بیماری‌زا در شرایط گرم و خشک ایران مورد توجه قرار گیرد.

References

فهرست منابع

- Akhter A, Hage Ahmed K, Soja G, Steinkellner S. 2016. Potential of Fusarium wilt-inducing chlamydospores, in vitro behaviour in root exudates and physiology of tomato in biochar and compost amended soil. Plant and Soil. 406: 425-440.
- Alaylar B, Güllüce M, Egamberdieva D, Wirth S, Bellingrath-Kimura SD. 2021. Biochar mediated control of soil-borne phytopathogens. Environmental Sustainability. 4: 329-334.
- Allen RI. 1847. A brief compend of American agriculture. C.M. Saxton, New York
- Amonette JE, Joseph S. 2009. Characteristics of biochar: microchemical properties. In: Lehmann J, Joseph S. (Eds), biochar for environmental management science and technology. Earthscan, London.
- Atucha A, Litus G. 2015. Effect of biochar amendments on peach replant disease. HortScience. 50: 863-868.

- Azimzadeh Y, Najafi N. 2018.** Biochar: the material with unique properties for carbon sequestration and global warming mitigation. *Land Management Journal*. 5(1): 51-63. (In Farsi with English abstract).
- Azimzadeh Y, Najafi N. 2017.** Effects of biochar on soil physical, chemical, and biological properties. *Land Management Journal*. 4(2): 161-173. (In Farsi with English abstract).
- Azimzadeh Y, Shirvani M, Shariatmadari H. 2016.** Rhizosphere and green manure effects on soil chemical attributes and metal bioavailability as a function of the distance from plant roots in mono and mixed corn and canola cultures. *Archives of Agronomy and Soil Science*. 62: 1066-1081.
- Bailey VL, Fansler SJ, Smith JL, Bolton Jr H. 2011.** Reconciling apparent variability in effects of biochar amendment on soil enzyme activities by assay optimization. *Soil Biology and Biochemistry*. 43: 296-301.
- Balmuk G, Videgain M, Manyà JJ, Duman G, Yanik J. 2023.** Effects of pyrolysis temperature and pressure on agronomic properties of biochar. *Journal of Analytical and Applied Pyrolysis*. 169: 105858.
- Blackwell P, Krull E, Butler G, Herbert A, Solaiman Z. 2010.** Effect of banded biochar on dryland wheat production and fertiliser use in south-western Australia: an agronomic and economic perspective. *Soil Research*. 48: 531-545.
- Bonanomi G, Ippolito F, Scala F. 2015.** A "black" future for plant pathology? Biochar as a new soil amendment for controlling plant diseases. *Journal of Plant Pathology*. 97: 223-234.
- Carvalho LC, Dennis PG, Fedoseyenko D, Hajirezaei MR, Borriss R, von Wirén N. 2011.** Root exudation of sugars, amino acids, and organic acids by maize as affected by nitrogen, phosphorus, potassium, and iron deficiency. *Journal of Plant Nutrition and Soil Science*. 174: 3-11.
- Choudhary DK, Nabi SU, Dar MS, Khan KA. 2018.** *Ralstonia solanacearum*: A wide spread and global bacterial plant wilt pathogen. *Journal of Pharmacognosy and Phytochemistry*. 7: 85-90.
- De Medeiros EV, Lima NT, de Sousa Lima J. 2021.** Biochar as a strategy to manage plant diseases caused by pathogens inhabiting the soil: a critical review. *Phytoparasitica*. 49(4): 713-726.
- De Tender CA, Debode J, Vandecasteele B, D'Hose T, Cremelie P, Haegeman A, Ruttink T. 2016.** Biological, physicochemical and plant health responses in lettuce and strawberry in soil or peat amended with biochar. *Applied Soil Ecology*. 107: 1-12.
- Deutsch CA, Tewksbury JJ, Tigchelaar M, Battisti DS, Merrill SC, Huey RB, Naylor RL. 2018.** Increase in crop losses to insect pests in a warming climate. *Science*. 31: 916-919.
- Elad Y, David DR, Harel YM, Borenshtein M, Kalifa HB, Silber A. 2010.** Induction of systemic resistance in plants by biochar, a soil-applied carbon sequestering agent. *Phytopathology*. 100: 913-921.
- Elmer WH, Pignatello JJ. 2011.** Effect of biochar amendments on mycorrhizal associations and Fusarium crown and root rot of asparagus in replant soils. *Plant Disease*. 95(8): 960-966
- Elmer WH. 2016.** Effect of leaf mold mulch, biochar, and earthworms on mycorrhizal colonization and yield of asparagus affected by Fusarium crown and root rot. *Plant Disease*. 100: 2507-2512.
- Eo J, Park KC, Kim MH, Kwon SI, Song YJ. 2018.** Effects of rice husk and rice husk biochar on root rot disease of ginseng (*Panax ginseng*) and on soil organisms. *Biological Agriculture and Horticulture*. 34: 27-39.
- Gao Y, Lu Y, Lin W, Tian J, Cai K. 2019.** Biochar suppresses bacterial wilt of tomato by improving soil chemical properties and shifting soil microbial community. *Microorganisms*. 7: 676.
- Gao S, Doll DA, Stanghellini MS, Westerdahl BB, Wang D, Hanson BD. 2018.** Deep injection and the potential of biochar to reduce fumigant emissions and effects on nematode control. *Journal of Environmental Management*. 223: 469-477.
- George C, Kohler J, Rillig MC. 2016.** Biochars reduce infection rates of the root-lesion nematode *Pratylenchus penetrans* and associated biomass loss in carrot. *Soil Biology and Biochemistry*. 95:11-18.

"عظیم‌زاده و محمدزاده، سازوکارهای بیوچار برای کاهش آسیب‌پذیری گیاه در برابر بیماری‌ها"

Graber ER, Elad Y. 2013. Biochar impact on plant resistance to disease. In: Ladygina N, Rineau F (Eds) Biochar and soil biota. CRC Press, Boca Raton. 41–68.

Graber ER, Harel YM, Kolton M, Cytryn E, Silber A, David DR, Tsechansky L. 2010. Biochar impact on development and productivity of pepper and tomato grown in fertigated soilless media. Plant and Soil. 337: 481-496.

Graber ER, Tsechansky L, Gerstl Z, Lew B. 2012. High surface area biochar negatively impacts herbicide efficacy. Plant and Soil. 353: 95-106.

Graham RD. 1983. Effects of nutrient stress on susceptibility of plants to disease with particular reference to the trace elements. In: Woolhouse H (Ed.) Advances in Botanical Research, Academic Press, Elsevier. London. 221-276.

Gravel V, Dorais M, Menard C. 2013. Organic potted plants amended with biochar: Its effect on growth and Pythium colonization. Canadian Journal of Plant Science. 93: 1217-1227.

Gu Y, Hou Y, Huang D, Hao Z, Wang X, Wei Z, Jousset A, Tan S, Xu D, Shen O, Xu Y. 2017. Application of biochar reduces *Ralstonia solanacearum* infection via effects on pathogen chemotaxis, swarming motility, and root exudate adsorption. Plant and Soil. 415: 269-281.

Harel YM, Elad Y, Rav-David D, Borenstein M, Shulchani R, Lew B, Graber ER. 2012. Biochar mediates systemic response of strawberry to foliar fungal pathogens. Plant and Soil. 357: 245-257.

Houben D, Evrard L, Sonnet P. 2013. Beneficial effects of biochar application to contaminated soils on the bioavailability of Cd, Pb and Zn and the biomass production of rapeseed (*Brassica napus* L.). Biomass and Bioenergy. 57: 196-204.

Huang WK, Ji HL, Gheysen G, Debode J, Kyndt T. 2015. Biochar- amended potting medium reduces the susceptibility of rice to rootknot nematode infections. BMC Plant Biology. 15(1): 1-15.

Jaiswal AK, Elad Y, Paudel I, Graber ER, Cytryn E, Frenkel O. 2017. Linking the belowground microbial composition, diversity and activity to soil-borne disease suppression and growth promotion of tomato amended with biochar. Scientific Reports. 7: 1–18.

Jaiswal AK, Graber ER, Elad Y, Frenkel O. 2019. Biochar as a management tool for soil-borne diseases affecting early stage nursery seedling production. Crop Protection. 120: 34–42.

Jaiswal AK, Elad Y, Graber ER, Frenkel O. 2014. Rhizoctonia solani suppression and plant growth promotion in cucumber as affected by biochar pyrolysis temperature, feedstock and concentration. Soil Biology and Biochemistry. 69: 110-118.

Jaiswal AK, Frenkel O, Elad Y, Lew B, Graber ER. 2015. Nonmonotonic influence of biochar dose on bean seedling growth and susceptibility to Rhizoctonia solani: The “Shifted R max-Effect”. Plant and Soil. 395: 125-140.

Kasoz GN, Zimmerman AR, Nkedi-Kizza P, Gao B. 2010. Catechol and humic acid sorption onto a range of laboratory-produced black carbons (biochars). Environmental Science and Technology. 44: 6189-6195.

Kolton M, Graber ER, Tsechansky L, Elad Y, Cytryn E. 2017. Biochar-stimulated plant performance is strongly linked to microbial diversity and metabolic potential in the rhizosphere. New Phytology. 213: 1393-1404.

Lamirato C, Miltner A, Kaestner M. 2011. Effects of wood char and activated carbon on the hydrolysis of cellobiose by β -glucosidase from *Aspergillus niger*. Soil Biology and Biochemistry. 43: 1936-1942.

Lehmann J, Rillig MC, Thies J, Masiello CA, Hockaday WC, Crowley D. 2011. Biochar effects on soil biota – a review. Soil Biology and Biochemistry 43:1812–1836.

Lohan D, Jain R, Srivastava A, Dutta S, Mohan D, Sharma RK. 2023. Surface Engineering approaches for the design of magnetic biochar-composites for removal of heavy metals: A comprehensive review. Journal of Environmental Chemical Engineering. 111448.

- Lu Y, Rao S, Huang F, Cai Y, Wang G, Cai K. 2016.** Effects of biochar amendment on tomato bacterial wilt resistance and soil microbial amount and activity. *International Journal of Agronomy* <https://doi.org/10.1155/2016/2938282>
- Makoto K, Tamai Y, Kim Y, Koike T. 2010.** Buried charcoal layer and ectomycorrhizae cooperatively promote the growth of *Larix gmelinii* seedlings. *Plant and Soil*. 327: 143-152.
- Matsubara Y, Hasegawa N, Fukui H. 2002.** Incidence of *Fusarium* root rot in asparagus seedlings infected with arbuscular mycorrhizal fungus as affected by several soil amendments. *Journal of the Japanese Society for Horticultural Science*. 71: 370-374.
- Matsubashi M, Pankrushina AN, Endoh K, Watanabe H, Mano Y, Hyodo M, Fujita T. 1995.** Studies on carbon material requirements for bacterial proliferation and spore germination under stress conditions: a new mechanism involving transmission of physical signals. *Journal of Bacteriology*. 177: 688-693.
- Mehari ZH, Elad Y, Rav-David D, Graber ER, Harel YM. 2015.** Induced systemic resistance in tomato (*Solanum lycopersicum*) against *Botrytis cinerea* by biochar amendment involves jasmonic acid signaling. *Plant and Soil*. 395: 31-44.
- Moola AK, Krishnamoorthy N, Pathy A, Paramasivan B, Balasubramani S, Selvam S, Kumari BR. 2022.** Production techniques, mechanism, and application of biochar in remediating soil contaminated with heavy metals: a review. *Strategies and tools for pollutant mitigation: Research Trends in Developing Nations*. 69-90.
- Ogawa M, Okimori Y. 2010.** Pioneering works in biochar research, Japan. *Soil Research*. 48: 489-500.
- Painter TJ. 1998.** Carbohydrate polymers in food preservation: an integrated view of the Maillard reaction with special reference to discoveries of preserved foods in Sphagnum-dominated peat bogs. *Carbohydrate Polymers*. 36: 335-347.
- Rahayu DS, Sari NP. 2017.** Development of *Pratylenchus coffeae* in biochar applied soil, coffee roots and its effect on plant growth. *Pelita Perkebunan*. 33: 24-32.
- Rahman L, Whitelaw-Weckert MA, Orchard B. 2014.** Impact of organic soil amendments, including poultry-litter biochar, on nematodes in a Riverina, New South Wales, vineyard. *Soil Research*. 52: 604-619.
- Rondon MA, Lehmann J, Ramírez J, Hurtado M. 2007.** Biological nitrogen fixation by common beans (*Phaseolus vulgaris* L.) increases with bio-char additions. *Biology and Fertility of Soils*. 43: 699-708.
- Solaiman ZM, Blackwell P, Abbott LK, Storer P. 2010.** Direct and residual effect of biochar application on mycorrhizal root colonisation, growth and nutrition of wheat. *Soil Research*. 48: 546-554.
- Spokas KA, Novak JM, Stewart CE, Cantrell KB, Uchimiya M, DuSaire MG, Ro KS. 2011.** Qualitative analysis of volatile organic compounds on biochar. *Chemosphere*. 85: 869-882.
- Turner E. 1955.** The effect of certain adsorbents on the nodulation of clover plants. *Annals of Botany*. 19: 149-160.
- Uchimiya M, Lima IM, Thomas Klasson K, Chang S, Wartelle LH, Rodgers JE. 2010.** Immobilization of heavy metal ions (CuII, CdII, NiII, and PbII) by broiler litter-derived biochars in water and soil. *Journal of Agricultural and Food Chemistry*. 58: 5538-5544.
- Vantsis J, Bond G. 1950.** The effect of charcoal on the growth of leguminous plants in sand culture. *Annals of Applied Biology*. 37: 159-168.
- Verwaaijen B, Wibberg D, Krober M, Winkler A, Zrenner R, Bednarz H, Schlüter A. 2017.** The *Rhizoctonia solani* AG1-IB (isolate 7/3/14) transcriptome during interaction with the host plant lettuce (*Lactuca sativa* L.). *Plos One*. 12(5): e0177278.

"عظیم‌زاده و محمدزاده، سازوکارهای بیوجار برای کاهش آسیب‌پذیری گیاه در برابر بیماری‌ها"

Wang Q, Fang W, Yan D, Han D, Li Y, Ouyang C, Gou M, Cao A. 2016. The effects of biochar amendment on dimethyl disulfide emission and efficacy against soil-borne pests. *Water, Air and Soil Pollution*. 227: 1-9.

Waqas M, Shahzad R, Hamayun M, Asaf S, Khan AL, Kang SM, Yun S, Kim KM. 2018. Biochar amendment changes jasmonic acid levels in two rice varieties and alters their resistance to herbivory. *Plos One*. 13: e0191296.

Warnock DD, Lehmann J, Kuyper TW, Rillig MC. 2007. Mycorrhizal responses to biochar in soil—concepts and mechanisms. *Plant and Soil*. 300:9-20.

Warnock DD, Mummey DL, McBride B, Major J, Lehmann J, Rillig MC. 2010. Influences of non-herbaceous biochar on arbuscular mycorrhizal fungal abundances in roots and soils: results from growth-chamber and field experiments. *Applied Soil Ecology*. 46: 450-456.

Wong JTF, Chen X, Deng W, Chai Y, Ng CWW, Wong MH. 2019. Effects of biochar on bacterial communities in a newly established landfill cover topsoil. *Journal of Environmental Management* 236: 667–673.

Yang S, Sun L, Sun Y, Song K, Qin Q, Zhu Z, Xue Y. 2023. Towards an integrated health risk assessment framework of soil heavy metals pollution: Theoretical basis, conceptual model, and perspectives. *Environmental Pollution*. 316: 120596.

Yu JQ, Lee KS, Matsui Y. 1993. Effect of the addition of activated charcoal to the nutrient solution on the growth of tomato in hydroponic culture. *Soil Science and Plant Nutrition*. 39:13-22.

Zhang C, Lin Y, Tian X, Xu Q, Chen Z, Lin W. 2017. Tobacco bacterial wilt suppression with biochar soil addition associates to improved soil physiochemical properties and increased rhizosphere bacteria abundance. *Applied Soil Ecology*. 112: 90-96.

Zhang XK, Qi LI, Liang WJ, Zhang M, Xue-Lian BAO, Zu-Bin XIE. 2013. Soil nematode response to biochar addition in a Chinese wheat field. *Pedosphere*. 23: 98-103.

Zwart DC, Kim SH. 2012. Biochar amendment increases resistance to stem lesions caused by *Phytophthora* spp. in tree seedlings. *HortScience*. 47(12): 1736–1740.

Biochar Mechanisms to Reduce Plant Vulnerability to Pests and Diseases

Yaser Azimzadeh^{1*} and Arash Mohammadzadeh¹

1- Assistant Professor of Natural Resources Management Research, Dryland Agricultural Research Institute, Agricultural Research, Education and Extension Organization (AREEO), Maragheh, Iran.

yaser.azimzadeh@gmail.com

Abstract

Biochar can reduce the plants vulnerability to diseases with different mechanisms such as improving soil fertility, increasing the population and activity of beneficial microorganisms, limiting the activity of pathogens, absorbing toxins produced by pathogens, stimulating the production of antibiotics, inducing plant systemic defense and changes in root exudates. The role of biochar in reducing plant diseases depends on the biochar properties, biochar dosages, soil properties, crop, and the type of pathogen. The biochar properties are affected by the type of biomass and production temperature. In addition, the mechanisms of biochar to protect the plant against each type of pathogens may be different. Therefore, considering the importance of biomass type and carbonization temperature in the efficiency of biochar, it is suggested to pay more attention to the ability of biochars produced from different biomasses and temperatures to reduce plant diseases.

Keywords: Biological Stress, Plant Pathogens, Systemic Defense.